

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 32Csp/170/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120211616
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120211616.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne E. A., R.. XX.XX.XXXX, T. D. P. XXXX/XX, XXX XX N., V. I., právne zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému VÚB Leasing, a. s. so sídlom Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava IČO: 31 318 045, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 44 250 029, so sídlom Poprad, Nám. sv. Egídia č. 93, o zaplatenie 5.575,62 eura s prísl. a o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 5.825,30 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.575,62 eura od 06.10.2020 do zaplatenia, zo sumy 124,84 eura od 25.11.2020 do zaplatenia, zo sumy 124,84 eura od 08.05.2021 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Súd určuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy a Zmluvy o zabezpečení č.: 120138299 zo dňa 03.12.2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., je bezúročný a bez poplatkov.
- III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 06.10.2020 domáhala vydania bezdôvodného obohatenie vo výške 5.575,62 eura a určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy a Zmluvy o zabezpečení č.: 120138299 zo dňa 03.12.2013 uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., je bezúročný a bez poplatkov. Svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 03.12.2013 uzatvorila s predávajúcim AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. (ďalej aj ako „Predávajúci“) kúpnu zmluvu (ďalej aj ako „Kúpna zmluva“) na kúpu osobného automobilu Citroen C4 Picasso VIN: VF7UD9HZC45289578 za kúpnu cenu vo výške 6.299,- eur s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 1.637,74 eura bude predávajúcemu uhradená pri podpise Kúpnej zmluvy a doplatok kúpnej ceny vo výške 4.661,26 eura mal byť predávajúcemu uhradený prostredníctvom úveru na základe Zmluvy a Zmluvy o zabezpečení č.: 120138299 (ďalej aj ako „Zmluva o úvere“) uzatvorenej so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.. Úver mala splatiť 84 splátkami vo výške 124,84 eur. Celková čiastka splatná spotrebiteľom tak predstavovala sumu 10.486,56 eura. Zmluva o úvere neobsahuje niektoré z obligatórnych náležitostí požadovaných zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere (ďalej aj ako „ZoSÚ“). Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať: v súlade s písm. c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť - označená náležitosť v Zmluve o úvere absentuje, v súlade s písm. f) dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru

- termín konečnej splatnosti je uvedený v neurčitom tvare 11/2020, v súlade s písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie - v Zmluve o úvere je náležitosť celková výška spotrebiteľského úveru uvedená nesprávne. Bližšie viď čl. II. bod. 2. tejto žaloby, v súlade s písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov - RPMN 23,30 % uvedená v Zmluve o úvere je nesprávna, nakoľko správna výška RPMN činí 29,91 %. Bližšie viď čl. II. bod 3. tejto žaloby. Kúpna zmluva a Zmluva o úvere sú zmluvami vzájomne závislými a je nevyhnutné ich posudzovať ako jeden celok podľa § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzájomné prepojenie Kúpnej zmluvy a Zmluvy o úvere a nutnosť ich spoločného posudzovania vyhodnotil aj NS SR (Rozhodnutie NS SR, sp. zn.: 5 Sžo 21/2013 zo dňa 30.04.2014). Možno konštatovať, že podstatnou spotrebiteľskou zmluvou pre právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným bola práve Kúpna zmluva, z ktorej ustanovení ako aj skutkových okolností pri predaji vozidla jasne vyplýva, že tvorí právny základ na uzatvorenie Zmluvy o úvere na prefinancovanie ceny automobilu. Kúpna zmluva tak obsahuje jasný a určitý prejav vôle žalobcu získať úver v konkrétnej výške 4.661,26 eura (vypočítané ako kúpna cena automobilu vrátane jeho súčastí a príslušenstva 6.299,- eur mínus zaplatená akontácia 1.637,74 eura). Uvedená suma 4.661,26 eura mala byť výškou úveru v Zmluve o úvere, avšak v Zmluve o úvere je uvedená iná výška úveru 5 453,26 eura. Neexistuje žiadne také dojednanie, na podklade ktorého bolo možné odchyliť sa od jasnej vôle žalobkyne prejavenej v Kúpnej zmluve. Medzi stranami nedošlo k zhodnému prejavu vôle ohľadne celkovej výšky úveru. Právny predchodca žalovaného svojvoľne zmenil (navýšil) v Zmluve o úvere výšku úveru na 5.453,26 eura oproti výške úveru dohodnutej v Kúpnej zmluve (4.661,26 eura). V predmetných zmluvných vzťahoch, ktoré sú od seba vzájomne závislé (Kúpna zmluva a Zmluva o úvere) chýba zhodný prejav vôle o výške úveru 5.453,26 eura a nemožno takéto dojednanie akceptovať ako obojstrannú dohodu o výške úveru. Poukázala na Rozsudok NS SR, sp. zn.: 6Sžo/61/2014 zo dňa 26.08.2015: „Aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa sa žalobca dopustil porušenia právnej povinnosti vyplývajúcej mu z právnej normy ustanovenej v § 7 ods. 1,2, písm. a/ ,b/ zákona č. 250/2007 Z.z., keď v zmluvných podmienkach uvedených v zmluvách o spotrebiteľskom úvere (zmluva a zmluva o zabezpečení), ktorých obsah spotrebiteľa nemohli ovplyvniť, stanovil povinnosť spotrebiteľa zaplatiť poskytnutý úver v celkovej výške uvedenej istiny, ktorého výška predstavovala doplatok kúpnej ceny motorového vozidla - predmetfinancovania A vo výške uvedenej istiny, kúpnu cenu predmetu financovania B vo výške uvedenej istiny a náklady spojené s poskytovaním pôžičky vo výške uvedenej istiny bez toho, aby žalobca so spotrebiteľom výšku úveru individuálne dohodol, resp. aby žalobca vopred pred podpísaním predmetnej zmluvy náležite spôsobom nevzbudzujúcim akékoľvek pochybnosti informoval spotrebiteľa nielen o celkovej výške poskytovaného úveru ale aj o jeho náležitostiach. Postup žalobcu pri poskytovaní spotrebiteľských úverov v posudzovanom prípade aj podľa názoru odvolacieho súdu možno preto považovať za postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe - poskytnutie úveru, ktoré konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku a súčasne ju zakazuje (§ 7 zákona č. 250/2007 Z.z.)." (str. 21-22 Rozsudku NSSR, sp.zn.: 6Sžo/61/2014 zo dňa 26.08.2015) „...pokiaľ žalobca ako poskytovateľ služby poskytoval spotrebiteľovi úver, bolo jeho povinnosťou v zmluve o úvere jednoznačne, jasne a zrozumiteľne uviesť z čoho výška úveru pozostáva, pričom nepostačuje len uvedenie celkovej výšky úveru." (str. 23 Rozsudku NS SR, sp.zn.: 6Sžo/61/2014 zo dňa 26.08.2015). Právny predchodca žalovaného svojvoľne a jednostranne doplnil Predmet financovania. Zmluva o úvere v časti PREDMET FINANCOVANIA B uvádza určité doplnkové služby . Uvedené doplnkové služby neboli vyžiadané a ani individuálne dojednané v súlade s § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom dôkazné bremeno v prípade preukázania opaku tohto tvrdenia, nesie práve dodávateľ. ZoSÚ jasne rozlišuje medzi poskytnutým úverom a celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom, preto je vylúčené, aby náklady spojené s poskytnutím úveru tvorili súčasť istiny poskytnutého úveru. Preto namieta nesprávnosť celkovej výšky úveru, nakoľko boli do úveru (istiny) započítané doplnkové služby, ktoré sú v skutočnosti súčasťou povinných nákladov úveru. Dojednávanie predmetnej zákonnej náležitosti týmto spôsobom bolo opakovane posúdené Slovenskou obchodnou inšpekciou ako nekalá obchodná praktika vo forme klamlivého konania vo vzťahu k cene služby a k spôsobu jej výpočtu. Podľa rozhodnutia NS SR, sp. zn.: 6Sžo/61/2014 zo dňa 26.08.2015: „Aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa predmetné kúpne zmluvy obsahujú zhodný prejav vôle spotrebiteľov a predajcu spotrebiteľským úverom výhradne financovať predmet kúpnej zmluvy teda predmet financovania A, v daných prípadoch kúpa motorového vozidla ako doplatok kúpnej ceny, avšak neobsahujú predmet financovania B, či službu, náklady spojené s poskytnutím pôžičky, ktoré podľa

zmluvy a zmluvy o zabezpečení majú byť financované spotrebiteľským úverom, z čoho bez akýchkoľvek pochybností je zrejmé, že v zmluvách o zabezpečení chýba zhodný prejav vôle zmluvných strán o výške úveru, poukazom na to, spotrebiteľia sumu úveru pozostávajúcu z predmetu financovania A, teda doplatku kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy, ale aj z ceny predmetu financovania B a z nákladov spojených s poskytnutím pôžičky vo forme štandardnej zmluvnej podmienky včlenenej do textu podmienok, podpisom zmluvy zobrali iba na vedomie. " Právny predchodca žalovaného sa dopustil porušenia právnej povinnosti vyplývajúcej mu z právnej normy ustanovenej v § 7 ods. 1, 2 písm. a), b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, keďže spotrebiteľ nemohol ovplyvniť obsah zmluvných podmienok a súčasne žalovaný so spotrebiteľom výšku úveru individuálne nedohodol (takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú prax a súčasne ju zakazuje - § 7 zákona č. 250/2007 Z. z.). Žalobkyni bol na základe Zmluvy o úvere poskytnutý úver vo výške 4.661,26 eura. Žalobkyňa v prospech žalovaného doposiaľ uhradila sumu vo výške 10.236,88 eura. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5.575,62 eura za obdobie od 18.01.2017 do 18.09.2020, ktoré bolo prijaté žalovaným bez právneho dôvodu. Žalovaný v postavení dodávateľa postupoval pri uzatváraní spotrebiteľskej Zmluvy o úvere zjavne v rozpore s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z., pretože do istiny úveru zahrnul aj náklady, ktoré boli podmienkou poskytnutia úveru za ponúkaných podmienok. Žalovaný mal k dispozícii všetky skutkové a právne informácie, z ktorých bolo možné usudzovať, že Zmluva o úvere mu neumožňuje legálne inkasovať úroky a poplatky (úver je „bezúročný a bez poplatkov“). Na základe uvedeného možno ustáliť, že žalovaný prijímal nelegálne plnenia nad rámec poskytnutej istiny od žalobcu vedome, a preto sa na strane žalovaného evidentne jedná o úmyselné bezdôvodné obohatenie (nepriamy úmysel).

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo vyjadrení k žalobe uviedol, že kúpna cena predmetu financovania B v sume 792,- eur je súčasťou istiny predmetného úveru, a teda je v zmluve zahrnutá do výšky úveru celkom, nakoľko predstavuje cenu služieb dodaných v zmysle požiadavky spotrebiteľa. O výške istiny úveru ako aj o Predmete financovania B bola žalobkyňa zároveň informovaná jednak v Žiadosti o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ako aj v samotnej Zmluve o úvere. Žalovaný poukázal na odpoveď Národnej banky Slovenska zo dňa 24.04.2020 na sťažnosť klientov, v ktorej bolo konštatované: „K tomu si dovoľujeme uviesť, že zo ZSÚ nevyplýva, že predmetom financovania môžu byť iba tovary a služby, na kúpe ktorých sa spotrebiteľ a predajca dohodnú výhradne v písomných zmluvách. Všeobecne záväzné predpisy nepredpisujú pre predaj huteľných vecí alebo poskytovanie služieb písomnú formu (až na výnimky napr. pri uzatváraní poisťovnej zmluvy).“ Žalobkyňa uzatvorila ústnu zmluvu, ktorej predmetom boli tovary a služby (predmet financovania B) a písomnú Poistnú zmluvu Poistenie Carlife Garancia č. CGS_011592. Tvrdenie žalobkyne, že nemala záujem o prefinancovanie daných tovarov služieb prostredníctvom úveru považuje žalovaný za účelové. Uvedené služby si žalobkyňa dojednala v rámci zmluvného vzťahu so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. a s predmetnými poskytnutými službami súhlasila, čo osvedčila aj svojim podpisom na faktúre č. FVPV1530 130364. Dané služby v zmysle uvedenej faktúry ktoré si žalobkyňa objednala, nesúvisia s predmetom podnikania veriteľa a vznikli ako následok zmluvného dojednania medzi žalobcom a treťou osobou. Veriteľ v danom vzťahu vystupuje ako osoba poskytujúca úver, ktorého účelom bolo práve prefinancovanie služieb špecifikovaných v predmetnej faktúre. Teda uvedený zmluvný vzťah je mimo dispozíciu veriteľa, nakoľko je len spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je najmä poskytovanie spotrebných úverov a teda v rámci svojej podnikateľskej činnosti poskytuje svojim klientom finančné prostriedky, o ktoré však musia klienti vopred požiadať. Veriteľ neponúka doplnkový tovar a služby ako povinnú súčasť kúpnej zmluvy a teda aj úverového financovania. Spotrebiteľ mal možnosť uzavrieť kúpnu zmluvu výlučne na tovar A, teda na osobný automobil. Tovar a službu B kupovať, resp. financovať nemusel. Ak by si žalobkyňa nevybrala doplnkový tovar a službu, nemusela by si na ne vziať úver a dostala by nižší úver výlučne na kúpu vozidla. Nejde teda o vynútený náklad, ani o vynútený úver, ale o samostatný úver, ktorým žalobkyňa financovala samostatnú službu a samostatný tovar. Poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Veriteľ nemá povinnosť hodnotiť cenu tovaru a služieb, ktorých výber neovplyvňuje. Výška kúpnej ceny je vecou dohody medzi kupujúcim a predávajúcim, to isté platí o výške poisťného ako výsledku dohody medzi poisťníkom a poisťovateľom. O výške istiny úveru ako aj o Predmete financovania B bola žalobkyňa informovaná jednak v Žiadosti o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ako aj v samotnej Zmluve o úvere. V odpovedi Národnej banky Slovenska zo dňa 24.04.2020, v ktorej bolo konštatované: „Súčasťou dokumentácie je aj predzmluvný formulár, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ (ďalej len „formulár“), ktorým veriteľ poskytuje spotrebiteľovi informácie pred

uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere... Z formulára ani z ostatných zmluvných a predzmluvných dokumentov nevyplýva, že by uzatvorenia poistenia alebo kúpa doplnkovej služby či tovaru bola podmienkou na poskytnutie úveru. Zo žiadosti, formulára ako aj zmlúv je podľa nášho názoru určiteľné aké doplnkové služby, tovary alebo poistné produkty a v akej sume sa úverom financujú.“ Celková výška spotrebiteľského úveru predstavovala sumu 5.453,26 eura, RPMN je teda v predmetnej spotrebiteľskej Zmluve uvedená v správnej výške 23,30 %, ktorej výpočet je uvedený v listine Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Žilina, sp.zn. 5CoCsp/7/2020 zo dňa 31.03.2020, kde v skutkovo a právne obdobnej veci odvolací súd uviedol: „Pokiaľ ide o financovanie predmetu financovania B, odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že žalovaný ako osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v úverovej zmluve financuje predmet kúpy, ktorý si žalobca dohodol s predávajúcim a je konkrétne vyjadrený vo faktúre, ktorej vystaviteľom je dodávateľ predmetných svojím vlastnoručným podpisom. Žalovaný ako veriteľ neponúka doplnkový tovar a služby ako povinnú súčasť kúpnej zmluvy a teda aj úverového financovania. Spotrebiteľ mal možnosť uzavrieť kúpnu zmluvu výlučne na tovar A, teda na osobný automobil. Veriteľ nepredáva ani auto, ani doplnkový tovar, ani poistenie. Veriteľ len financuje tovar a služby podľa záujmu spotrebiteľa. Veriteľ nemá povinnosť hodnotiť cenu tovaru a služieb, ktorých výber neovplyvňuje. Výška kúpnej ceny je vecou dohody medzi kupujúcim a predávajúcim. Pokiaľ ide o poistenie „Carlife Garance“, tak toto bolo dojednané medzi obchodnou spoločnosťou Jubilee Insurance ako poisťiteľom a žalobcom ako poisťníkom a predmetom poistenia bola porucha kúpeného osobného motorového vozidla. Poistenie teda súvisí s predmetom uzavretej kúpnej zmluvy a nie s poskytnutým úverom a preto plnenia, ktoré sú súčasťou „predmetu financovania B“, boli žalobcom dojednané s tretími osobami.“ Suma 792,- eur za doplnkový tovar je cena tovaru (výbava) a služieb (poistenie). Táto suma nie je ziskom veriteľa, nakoľko „skončila“ u tretích osôb (rovnako ako kúpna cena za auto) a to na základe pokynu spotrebiteľa. Táto suma patrí do celkovej čiastky (rovnako ako istina úveru za kúpu auta) ale celkom určite nepatrí do nákladov spotrebiteľa. Nákladom spotrebiteľa a súčasne ziskom veriteľa je teda len rozdiel medzi celkovou sumou, ktorú od veriteľa dostal a celkovou sumou, ktorú mu bol povinný vrátiť. Doplnkový tovar a služby boli financované rovnako ako kúpa auta - poskytnutím istiny úveru. Nákladom úveru je len úrok, ktorým veriteľ túto časť úveru úročí. Žalovaný teda pri svojom postupe pri výpočte RPMN postupuje správne. Žalovaný ďalej poukázal na bod 18.3 VOP: Klient je oprávnený akékoľvek podnety týkajúce sa kvality a správnosti služieb poskytnutých Spoločnosťou uplatniť vo forme reklamácie, ktorú zasiela na adresu Consumer Finance Holding, a.s. 29. augusta 3, 058 01 Poprad. V zmluve je uvedený aj termín konečnej splatnosti 11/2020, pričom súčasťou Zmluvy je navyše Splátkový kalendár podpísaný žalobcom, ktorý obsahuje výšku, počet a termíny jednotlivých splátok. Nakoniec žalovaný vzniesol námietku premlčania.

3. Žalobkyňa v replike uviedla, že Kúpna zmluva a Zmluva o úvere sú vzájomne závislé zmluvy v zmysle ust. § 52a ods. 2 OZ a že právny predchodca žalovaného a predajca sú síce dva právne odlišné subjekty, ale vzájomne spolupracujúce, keďže právny predchodca žalovaného splnomocnil predajcu na uzavretie Zmluvy o úvere. Kúpna zmluva a Zmluva o úvere boli uzatvorené na tom istom rokovaní, na tom istom mieste, uzavretie Zmluvy o úvere priamo záviselo od uzatvorenia Kúpnej zmluvy na auto, Kúpna zmluva priamo rieši financovanie doplatku kúpnej ceny formou úveru. Kúpna zmluva obsahuje jasný a určitý prejav vôle žalobkyne získať úver v konkrétnej výške 4.661,26 eura, avšak v Zmluve o úvere je uvedená iná výška úveru 5.453,26 eura. Z dostupných listín nevyplýva žiadny prejav vôle žalobkyne, obsahom ktorého by bola jeho žiadosť o prefinancovanie aj doplnkových služieb prostredníctvom úveru. Právny predchodca žalovaného neoprávnene učinil súčasťou výšky úveru aj náklady žalobcu v súvislosti s poskytnutím úveru. Právny predchodca žalovaného sa rozhodol a poveril zastupovaním sprostredkovateľa, ktorý ho zastupoval pri uzatváraní Zmluvy o úvere, ktorá je priamo závislá od Kúpnej zmluvy. Žalovaný nesie zodpovednosť za správnosť a úplnosť všetkých povinných náležitostí v Zmluve o úvere. V hlavičke Zmluvy o úvere sú uvedené len identifikačné údaje dodávateľa, z čoho ale nevyplýva adresa, kam spotrebiteľ môže smerovať svoje sťažnosti a reklamácie. Je potrebné aby obligatórna náležitosť, akou je adresa predávajúceho, bola vymedzená priamo v Zmluve o úvere, a to určito a zrozumiteľne. Čo sa týka jej uvedenia do VOP, nie je takéto uvedenie postačujúce, nakoľko nie je povinnosťou spotrebiteľa hľadať podstatné obligatórne náležitosti na rôznych miestach zmluvnej dokumentácie. Doba trvania zmluvy, tak ako ju uvádza žalovaný, je vymedzená len všeobecne a neurčito, bez akejkoľvek špecifikácie toho, že do splatenia akých záväzkov, má predmetná Zmluva o úvere trvať. Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere musia byť vždy vyjadrené v Zmluve o úvere určito a zrozumiteľne. Poukázala na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/1534.): „Keďže všetky náležitosti upravené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 musia

byť uvedené zrozumiteľne a stručne, ako v podstate uviedla generálna advokátka v bode 52 svojich návrhov, je nevyhnutné, aby zmluva o úvere obsahovala jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo iné trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti, ktoré boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami.“ Pokiaľ ide o premlčanie uviedla, že právny predchodca žalovaného ako aj žalovaný, vedeli o skutočnosti, že Zmluva o úvere na základe ktorej poskytol právny predchodca žalovaného žalobcovi peňažné prostriedky, nespĺňa zákonne náležitosti, ako aj o dôsledkoch ich neuvedenia aj z nasledovných dôvodov. V oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov právny predchodca žalovaného podnikal súvisle od roku 2015 až do dňa jeho zániku v dôsledku rozdelenia (01.01.2018) - uvedené vyplýva z Výpisu z OR SR právneho predchodcu žalovaného dostupného na internete. Avšak spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (právny predchodca žalovaného) v podstate už od roku 2005, keby bola založená Všeobecnou úverovou bankou, a.s., podnikala v oblasti poskytovania úverov a vymáhania pohľadávok, o čom svedčí aj skutočnosť, že nadobudla akcie spoločností Quatro, a.s., TatraCredit, a.s., Q-car, a.s., Slovenská požičovňa, a.s. a Slovenské kreditné karty, a.s. a následne ako jediný akcionár dcérskych spoločností rozhodla dňa 28.10.2005 o ich zlúčení s CFH ako ich nástupníckou spoločnosťou Právnym nástupcom právneho predchodcu žalovaného sa stala aj žalovaná spoločnosť, ktorá podniká v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov od roku 2015 - uvedené vyplýva z Výpisu z OR SR žalovaného dostupného na internete. V minulosti právny predchodca žalovaného pôsobil ako sprostredkovateľ žalovaného v rámci dojednania úverov. Právny predchodca žalovaného bol určite oboznámený so všetkými relevantnými právnymi predpismi súvisiacimi s poskytovaním spotrebiteľských úverov (Občiansky zákonník, zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, zákon 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, resp. zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalšie), rovnako aj žalovanému museli a musia byť tieto právne predpisy známe. Žalovaný v čase prijatia úhrad tvoriacich bezdôvodné obohatenie vedel, že na ich prijatie nemal právny titul, z čoho možno dovodiť minimálne nepriamy úmysel žalovaného. Z uvedeného možno vyvodiť, že zo strany žalovaného došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu, keďže vedel o vyššie uvedených skutočnostiach, a teda je nevyhnutné aplikovať na predmetný nárok žalobcu 10 - ročnú premlčaciu dobu. Pokiaľ ide o odpoveď NBS tá je založená iba na formálnom vyhodnotení listín, ktoré boli predložené bez zohľadnenia reálneho priebehu procesu predaja, resp. procesu dojednávania zmluvných dokumentov, čo považujeme za zásadné, nakoľko podpis spotrebiteľa získaný predajcom predložením „kopy“ listín priamo vylučuje odbornú starostlivosť dodávateľa a tiež vylučuje aj diskusiu o akejkoľvek informovanosti spotrebiteľa. NBS neposudzovala širšie súvislosti pri procese uzatvárania zmlúv, ani obsah jednotlivých služieb, čo rezultovalo do záverov aké sú uvádzané v odpovedi NBS zo dňa 24.04.2020.

4. Žalovaný v duplike uviedol, že nie je účastníkom ani jednej zo zmlúv uzavretých v rámci Predmetu financovania B. Žalovaný je len veriteľom, teda subjektom, ktorý poskytuje peňažné prostriedky na financovanie tovaru a služieb, na ktorých sa žalobca dohodol s predávajúcim (autobazár) a poisťovňou. Bez ohľadu na druh alebo kvalitu doplnkových služieb a tovaru, žalovaný nie je tým, kto tieto služby a tovary predáva. Hoci žaloba smeruje voči nemu, jej odôvodnenie je založené na spochybnení platnosti zmlúv, ktoré so žalobcom uzatvorila výlučne tretia osoba a na obsah ktorých nemal žalovaný žiadny vplyv. Ani kúpna zmluva, ani poisťná zmluva nie sú súčasťou úverovej zmluvy. V úverovej zmluve je v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ len odkaz na tovar a služby, ktoré sa úverom financujú. Samotné zmluvy o kúpe tovaru a služieb sú samostatnými zmluvami, uzatvorenými s úplne inými účastníkmi. Neprijateľnou môže byť len taká podmienka, ktorá je oddeliteľná od spotrebiteľskej zmluvy tak, že aj po jej oddelení ostane zmluva v platnosti. Hlavný predmet plnenia nemôže byť neprijateľnou podmienkou. Poisťná zmluva nemôže byť neprijateľnou podmienkou úverovej zmluvy. Pri úverovom financovaní tovaru a služieb platí, že predmet financovania si vyberá spotrebiteľ sám a veriteľ do neho nijakým spôsobom nezasahuje. Veriteľ má v tomto smere len jedinú povinnosť, uviesť v úverovej zmluve opis financovaného tovaru alebo služby. Je pritom irelevantné, či sa jedným úverom financuje kúpa jedného alebo viacerých tovarov alebo služieb. V súlade s touto zásadou je potom zrejmé, že prípadná reklamácia tovaru, alebo služby nie je vecou veriteľa. Ak spotrebiteľ namietá, že financovaný tovar / služba nespĺňa dohodnuté vlastnosti, prípadne, že nebol dodaný / poskytnutý vôbec, je jeho protistranou predávajúci, alebo poskytovateľ služby a nie ten, kto mu tieto tovary / služby financuje. Prípadná reklamácia sa veriteľa týka len v tom zmysle, že v prípade jej dôvodnosti, zaniká aj úverová zmluva, čím zanikne povinnosť spotrebiteľa zaplatiť dohodnutý úrok. Spotrebiteľ v takom prípade nie je povinný ani vrátiť istinu úveru, nakoľko ohľadom toho je veriteľ povinný vypoariadať sa s predávajúcim. Žalobkyňa v konaní tvrdí, že si nič iné okrem kúpy auta objednať nechcela. Napriek tomuto tvrdeniu žalobkyňa požiadala písomne žalovaného o poskytnutie úveru aj na ďalší tovar a služby. Išlo výlučne o prejav jeho vôle, nie o prejav

vôle veriteľa. Veriteľ nie je poisťovňa, ani nepredáva autá, ani neposkytuje služby s tým spojené. Veriteľ pritom extrémne preukazným spôsobom informoval spotrebiteľa o tom, čo a v akej výške je z úveru financované. Predmet financovania A a Predmet financovania B sú v zmluve výrazne a zrozumiteľne uvedené. Nejde o žiadny skrytý tovar, službu alebo poplatok. Spotrebiteľ má možnosť vybrať si len Predmet financovania A alebo zmluvu vôbec nepodpísať. Žalobkyňa napriek tvrdeniam uvádzaným vo svojom vyjadrení právne relevantným spôsobom nepreukázala, že zo strany žalovaného v tomto prípade došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu a že by bolo potrebné na vznesenú námietku premlčania aplikovať 10-ročnú premlčaciu dobu. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.10.2018. sp. zn. 1Cdo/238/2017. v zmysle ktorého „....samotný fakt, že nebankový subjekt poskytujúci úver spotrebiteľovi je v postavení profesionálneho podnikateľa vo všeobecnosti bez ďalšieho nemôže zakladať úmysel tohto nebankového subjektu bezdôvodne sa obohatiť na úkor spotrebiteľa. Z uvedeného vyplýva, že právne posúdenie objektívnej premlčacej lehoty súdmi nižších inštancií bolo nesprávne.

5. Podaním zo dňa 26.10.2020 žalobkyňa rozšírila žalobu o úhradu dňa 06.10.2020 vo výške 124,84 eura.

6. Podaním zo dňa 27.04.2021 žalobkyňa rozšírila žalobu o úhradu dňa 16.11.2020 vo výške 124,84 eura.

7. Na pojednávaní dňa 30.04.2021 súd pripustil zmenu žaloby.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to a zistil tento skutkový stav:

9. Dňa 03.12.2013 uzatvorila žalobkyňa ako kupujúca s predávajúcim AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. kúpnu zmluvu na kúpu osobného automobilu Citroen C4 Picasso VIN: VF7UD9HZC45289578 za kúpnu cenu vo výške 6.299,- eur s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 1.637,74 eura bude predávajúcemu uhradená pri podpise Kúpnej zmluvy a doplatok kúpnej ceny vo výške 4.661,26 eura mal byť predávajúcemu uhradený prostredníctvom úveru na základe Zmluvy o úver č.: 120138299.

10. Dňa 03.12.2013 uzatvorila žalobkyňa ako dlžník so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom zmluvu o úvere a zmluvu o zabezpečení č. 120138299. Podľa zmluvy bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 5.453,26 eura za účelom financovania predmetu A vo výške 4.661,28 eura a predmetu B vo výške 792,- eur. Úver mala žalobkyňa splatiť 84 splátkami vo výške 124,84 eura. Celková čiastka splatná spotrebiteľom tak predstavovala sumu 10.486,56 eura. V zmluve je ďalej uvedená ročná úroková sadzba 23,3% a RPMN 23,30%. Termín konečnej splatnosti 11/2020. Doba trvania zmluvy - do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy a Zmluvy o zabezpečení.

11. Listom zo dňa 29.09.2020 vyzvala žalobkyňa žalovaného na úhradu 5.575,62 eura do 05.10.2020.. List bol odoslaný dňa 30.09.2020.

12. Žalobkyňa v konaní predložila čestné prehlásenia v počte 8 od spotrebiteľov, ktorí uzatvárali kúpnu zmluvu so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. za účelom kúpy motorového vozidla, pričom vozidlo bolo financované prostredníctvom úveru. Títo spotrebiteľia zhodne vyhlásili, že žiadali na financovanie kúpy motorového vozidla, pričom nežiadali žiadne ďalšie služby alebo tovary.

13. Žalobkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že si vybrala auto v AAA auto s tým, že bola tam od pol 12. Potom, čo si vybrala auto chcela ísť do banky zistiť aké sú úvery. V AAA auto jej povedali, že všetko sa dá zariadiť tam, spolupracujú s bankou, kde sa dá vybaviť úver. Boli tam asi do pol šiestej, keďže najprv sa nemohli dovolať. Následne spisovali papiere, a preto to tak dlho trvalo. Povedali, že dostane úver a nedôjde k navýšeniu. Splácala úver každý mesiac po 124 eur. Popísala uzatváranie zmluvy tak, že položili jej na stôl kôpku papierov a ona to podpisovala. Bolo to neskoro, všetci boli unavení a oni sa ponáhľali. Nemala možnosť niektorú listinu nepodpísať. Žalobkyňa ďalej uviedla, že nežiadala žiadnu ďalšiu službu. Pokiaľ ide o predmet financovania B, tak mali dostať zimné a letné pneumatiky, avšak tieto nemali na sklade, tak tieto produkty im mali dať ako bonus. Povedali, že to má zdarma k autu. Žalobkyňa sa nevedela vyjadriť ani k jednej službe alebo produktu v predmete financovania B. O bezdôvodnom obohatení sa dozvedela od známeho, ktorý riešil takéto veci a odporúčal aby sa obrátili

na právneho zástupcu. Bolo to asi pred pol rokom. Hneď podala žalobu. Keď podpisovala zmluvu, nedali jej nahliadnuť do zmluvy, len povedali, že to je taký istý úver ako v banke. Zmluvy si mohla preštudovať až doma. V čase podpisu zmluvy bola zamestnaná v pekárni Mana Kapušany. Pri uzatváraní zmluvy dokladovala výšku príjmu, pričom na výdavky sa nepýtali.

14. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

15. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti..

16. Podľa § 52a OZ, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

17. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 9 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 10.06.2013 do 30.04.2014 (ďalej len ako „ZoSÚ“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

23. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Podľa § 3 ods.1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

25. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

28. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

29. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

30. Podľa § 100 ods.1, 2, 3 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

31. Podľa § 107 ods. 1,2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

32. Uzavretú zmluvu a zmluvu o zabezpečení súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže právny predchodca žalovaného ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalobkyni ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

33. Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Žalobkyňa sa po pripustení zmeny žaloby domáhala voči žalovanému zaplata sumy 5.825,30 eura s príslušenstvom. Mala za to, že zmluva, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver je bezúročná bez poplatkov, keďže neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, celkovú výšku úveru a v zmluve je nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa.

34. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 03.12.2013 uzatvorila žalobkyňa ako kupujúca s predávajúcim AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. kúpnu zmluvu na kúpu osobného automobilu Citroen C4 Picasso VIN: VF7UD9HZC45289578 za kúpnu cenu vo výške 6.299,- eur s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 1.637,74 eura bude predávajúcemu uhradená pri podpise Kúpnej zmluvy a doplatok

kúpnej ceny vo výške 4.661,26 eura mal byť predávajúcemu uhradený prostredníctvom úveru na základe Zmluvy o úver č.: 120138299. Dňa 03.12.2013 uzatvorila žalobkyňa ako dlžník so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (právny predchodca žalovaného) ako veriteľom zmluvu o úvere a zmluvu o zabezpečení č. 120138299. Podľa zmluvy bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 5.453,26 eura. Tu je potrebné vychádzať z ustanovenia § 52a ods. 2 OZ, podľa ktorého, ak z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zmluva o úvere a kúpna zmluva sú závislé zmluvy. Aby bola uzavretá zmluva o úvere musela byť najprv uzavretá kúpna zmluva. V kúpnej zmluve je jasne a nepochybne uvedené, že doplatok kúpnej ceny vo výške 4.661,26 eura bude hradený na základe úveru. Kúpna zmluva neobsahuje žiadne ustanovenie o doplnkových službách. Súd preto nemá dôvod neveriť žalobkyni, že táto chcela výlučne úver na financovanie motorového vozidla. Žiadne doplnkové služby nežiadala. Uvedené tvrdenie zodpovedá aj predloženým čestným prehláseniam v počte 8 od spotrebiteľov, ktorí uzatvárali kúpnu zmluvu so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. za účelom kúpy motorového vozidla, pričom vozidlo bolo financované prostredníctvom úveru. Títo spotrebiteľia zhodne vyhlásili, že žiadali úver na financovanie kúpy motorového vozidla, pričom nežiadali žiadne ďalšie služby alebo tovary. Títo taktiež zhodne so žalobkyňou tvrdili, že v prevádzke strávili značný časový úsek, sprostredkovateľ pripravil veľký počet papierov, ktoré podpisovali. Žalobkyňa pri svojej výpovedi uviedla, že jej nedali nahliadnúť do zmluvy, len povedali, že to je taký istý úver ako v banke. Zmluvy si mohla preštudovať až doma. Obdobne sa vyjadrili aj iní spotrebiteľia v čestných vyhláseniach. Súd teda dospel k záveru, že žalovaný nekonal s odbornou starostlivosťou voči žalobkyni ako spotrebiteľke a porušil tak jej spotrebiteľské práva, pretože došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z., ktorého sa dopustil žalovaný použitím nekalej obchodnej praktiky. Zo strany účastníkov zmluvy nedošlo k platnému dojednaniu výšky úveru, čo má za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška úveru podľa § 9 ods.2 písm. g) ZoSÚ. Keďže v zmluve je uvedená nesprávna (vyššia) výška úveru to má za následok aj nesprávnu RPMN v neprospech spotrebiteľa, keďže výška úveru je jeden z parametrov výpočtu RPMN.

35. V zmluve o úvere chýba aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, a síce doba trvania zmluvy. Zmyslom uvedeného ustanovenia zákona je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje časovú špecifikáciu doby trvania zmluvy a zároveň dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Zatiaľ čo termín konečnej splatnosti je v zmluve o úvere presne špecifikovaný, t.j. 11/2020, doba trvania zmluvy nie je presne v zmluve časovo špecifikovaná, keďže označenie „do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy a Zmluvy o zabezpečení“ nezodpovedá vyššie opísanej zákonnej požiadavke na uvedenie doby trvania zmluvy, keďže v nej chýba presné časové vymedzenie obdobia trvania zmluvy.

36. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y). Ako už bolo vyššie uvedené žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 4.661,26 eura, pričom v konaní nebolo sporné, že žalobkyňa v prospech žalovaného uhradila sumu vo výške 10.236,88 eura a v priebehu konania 2x 124,84 eura. Žalobkyňa teda celkovo poukázala úhrady vo výške 10.486,56 eura. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 5.825,30 eura, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom a úhradami žalobkyne.

37. Dlh, vzniknutý bezdôvodným obohatením je dlhom, ktorého zročnosť nie je určená právnym predpisom, alebo rozhodnutím súdu, alebo nevyplýva z dohody účastníkov, a preto je dlžník, v tomto prípade žalovaný, podľa § 563 OZ povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Za prvú výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5.575,62 eura súd považoval list zo dňa 29.09.2020, v ktorom žalobkyňa poskytla žalovanému lehotu na plnenie do 05.10.2020. Žalovaný sa teda dostal do omeškania dňom 06.10.2020. Vo vzťahu k úhrade zo dňa 06.10.2020 vo výške 124,84 eura sa žalovaný dostal do omeškania nasledujúci deň po doručení rozšírenia žaloby dňa 24.11.2020, t.j. 25.11.2020. Pokiaľ ide o úhradu dňa 16.11.2020 vo výške 124,84 eura sa žalovaný dostal do omeškania doručením rozšírenia žaloby dňa 07.05.2021, t.j. od 08.05.2021.

38. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Zz., spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba)

39. Keďže žalobkyňa sa domáhala aj určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pričom takéto oprávnenie jej vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia, súd výrokom II. určil, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov.

40. Žalovaný vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na premlčanie aplikovať ust. § 107 Občianskeho zákonníka. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Pre začiatok plynutia dvojnásobnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto bezdôvodné obohatenie získal. Súd nemá dôvod neveriť žalobkyňi, ktorá na pojednávaní dňa 25.06.2021 vypovedala, že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedela od známeho, ktorý riešil takéto veci a odporúčal aby sa obrátili na právneho zástupcu. Bolo to asi pred pol rokom. Hneď na to podala žalobu. Súd teda zastáva názor, že žaloba bola podaná v rámci 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby (porovn. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 145/2004, sp. zn. 1 Cdo 67/2011, R 25/1986).

41. Čo sa týka objektívnej premlčacej doby súd prvej inštancie vychádzal z 10-ročnej premlčacej doby na uplatnenie práva pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. Súd konštatuje, že právny predchodca žalovaného bol poskytovateľom pôžičiek a úverov na profesionálnej báze, je podnikateľom, preto sa predpokladá u takýchto spoločností vyššia odborná úroveň a aj zodpovednosť za porušenie zmluvných povinností. Zmluvné podmienky sú tvorené poskytovateľom úveru aj s dôsledkami pre navrhovateľa zmluvných podmienok. Právny predchodca žalovaného ako odborná organizácia a nebankový subjekt, pri uzatváraní zmlúv koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia zákonných povinností. Konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy keď do úveru zarátal aj poplatky a služby, ktoré žalobkyňa nechcela, nebolo súladné s dobrými mravmi, žalovaný nerešpektoval povinnosti stanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniami Občianskeho zákonníka zameranými na ochranu spotrebiteľa. S ohľadom na okolnosti prípadu možno uzavrieť, že úmysel žalovaného (právneho predchodcu) bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobkyne bol daný už od uzatvorenia zmluvy, ktorej návrh koncipoval právny predchodca žalovaného a predložil ho na podpis žalobkyňi, a teda bol daný aj v čase, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Žalobkyňa si uplatňuje platby od 18.01.2017, a preto žalobu podala. v 10 ročnej objektívnej premlčacej dobe.

42. O trovách strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola úspešná v celom rozsahu, a preto jej súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Súd v danom prípade nezistil žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a

čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).